

Els veïns de Castellfollit de la Roca volen una solució per als despreniments

Foto d'un despreniment de 70 tones

Reclama les administracions públiques una actuació que controli l'erosió de la cinglera. L'alcalde es queixa de la manca de suport institucional

Els veïns de Castellfollit que viuen prop de l'espadat coincideixen a dir que de despreniments n'hi ha hagut sempre i que, passat el primer ensurt, la vida ha continuat sense excessives alteracions.

El que sí que demanen és una actuació pública que d'alguna manera controli l'erosió que provoquen els despreniments. Són conscients que l'erosió provocada pels rius Fluvià i Turonell i la pluja acabaran per desgastar la roca, però ho veuen com una situació allunyada en el futur.

Per tal de documentar el reportatge, aquest redactor va fer un recorregut pel nucli antic del poble, per tal de copsar l'opinió i la manera d'afrontar els despreniments. Enfilat a la barana d'un mirador amb un podall a la mà per aclarir la vegetació, apareix Xavier Coronado. Es tracta d'un jove que ha organitzat un grup de voluntaris que fa accions de neteja i de recuperació de camins de la cinglera. Considera que el risc geològic hi és, però que es poden apaivagar una mica els efectes de l'erosió natural. Apunta que les arrels dels arbres i les bardisses entren a les roques i desfan la cohesió entre les pedres.

Asseguts a la barana d'un mirador, tres joves parlen del darrer despreniment. Un d'ells explica: «Vaig sentir com una forta ventada i vaig sortir a la finestra a mirar què passava». El jove de 21 anys, Miquel Grau, assenyala que viu sense por, perquè si bé resideix a la cinglera, ho fa al mig. Grau considera que l'administració hauria de fer alguna cosa per evitar els despreniments, i posa com a exemple les reixes que posen als talussos de les autopistes per evitar que s'enfonsin quan plou. Els seus amics, Dani Segura i Nicanor Molero, assenteixen i es mostren d'acord amb les opinions de Grau.

Una altra veïna, Anna Torras, sí que viu al costat de la cinglera, i exposa: «Sóc conscient que hi ha un perill, però crec que no l'arribarem a veure mai». En aquest sentit, es mostra contrària a pronòstics apocalíptics com el que en 40 anys Castellfollit no existirà.

A la plaça Filadores hi ha en Pere Soler, una persona que ha viscut tota la vida a Castellfollit de la Roca. Considera que de despreniments n'hi ha hagut sempre i que ara el perill més gran està a la part del Turonell. Explica que els seus avantpassats ja sabien dels despreniments i per això van fer terrasses de terra a la base de la cinglera que dona al Turonell.

Entre tots i sobre la base de la solidaritat i d'un esforç colossal, fa uns 200 anys van pujar una terrassa darrere l'altra fins a formar un mur de contenció de terra que aguantava el cingle i evitava que s'hi posés vegetació. Sobre de les terrasses hi van fer horts que van ser conreats per generacions de veïns de Castellfollit. Soler assenyala que les riuades s'han endut les terrasses i considera que si abans era possible protegir el cingle, ara també.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/comarques/2017/04/02/viure-despreniments/838114.html?utm_source=rss